

opmærksom på i dag ved den her finanslovdebat.

Formanden:

Hr. Peter Duetoft som ordfører.

Peter Duetoft (CD):

Finansloven er lidt trist af politiske grunde, i hvert fald når man har CD's grundsynspunkt, nemlig at det bør være så bred en finanslovaf tale som overhovedet muligt, men det var der så ikke mulighed for i år.

Man kan diskutere, hvem der har skylden for det. Jeg er overbevist om, selv om jeg har stor respekt for finansministeren, at der formodentlig i regeringspartierne var den holdning, at det ikke gjorde noget, hvis Venstre og De Konservative blev lidt udstillet.

Jeg er da overbevist om – og det kunne vi jo se på afstemningsmønsteret i går, at sjældent har man vel begæret så mange afstemninger om egne forslag, som det skete i går, så der var selvfølgelig nok megen strategi og taktik fra regeringens side i det her.

Men omvendt må jeg sige, at der også fra den borgerlige lejr var strategi, og at der fra den borgerlige lejr nok ikke var den store lyst til at indgå et forlig.

Og har man været i tvivl, så er tvivlen da i hvert fald viftet væk efter fru Lene Espersens ordførertale i dag. For hendes sidste svar i en replik til mig var, at det store problem med, at CD var med i 1,2 mia. kr. ud af 420 mia. kr. i forhold til regeringen, var, at så krakelerede billedet af det borgerlige samarbejde og den borgerlige lejr. CD skabte pludselig et billede af, at regeringen ikke kun arbejdede med venstrefløjen, for pludselig var der et område, hvor CD var med.

Det er jo et tydeligt eksempel på, at både i denne debat, men altså øjensynlig også i forhandlingerne op til denne finanslov er blokpolitikken og frygten eller ønsket om et valg inden for ikke alt for lang tid slået igennem med fuld kraft.

Det var altså vigtigere at stille sig i position og vise, hvilken lejr man var i, end at opnå nogle resultater. Og jeg må så til opmuntring måske – for så forstår man, hvad der foregår – til fru Lene Espersen sige, at i CD har vi altså stadig væk den holdning, som vi arvede fra Det Konservative Folkeparti, nemlig at vi er borgerlige stemmer, der arbejder.

I CD har vi faktisk den holdning, at når man går ind i en valgkamp, meddeler man vælgerne,

hvilken regering man ønsker efter et valg, og man kæmper for at få den; af og til får man det, og af og til får man det ikke.

Får man den regering, man er gået til valg på, så hurra hurra. Får man ikke den regering, man går til valg på, så skal man ikke sætte sig hen i et hjørne og surmule, så gælder det da om at få så meget indflydelse for sine mandater som overhovedet muligt.

Sådan er det nu i praktisk politik. Man skal ind og påvirke så meget, man kan. Det skylder man de mennesker, der giver deres eneste kryds til et parti, og det er så ligegyldig, hvad det er for et parti.

Derfor bekymrer det mig lidt, når jeg sådan hører, at det var billedet, der var det værste. Det var dér, CD havde det store svigt, det var dér, vi gik i seng med fjenden, det var dér, vi deltog i bunkebrylluppet, fordi vi tillod os på nogle områder, hvor regeringen og CD kunne blive enige om nogle forslag, der i øvrigt for de flestes vedkommende var gode borgerlige forslag, nemlig styrkelse af forskning, styrkelse af de videregående uddannelser osv., at lave en aftale.

Det pudsige ved den aftale er jo, at en række af forslagene vil Venstre og Det Konservative Folkeparti jo støtte, og det er da udmærket. Det er bare for som indledning at sige, at der var nu nok både retorik og taktik i alle lejre, og i alt fald er det blevet afsløret i dag, at der var det i fru Lene Espersens hoved.

Der er tre grund søjler for CD i diskussionen om en finanslov, og de er, at vi gerne vil være med til at sikre et socialt rimeligt velfærdssamfund, at vi gerne vil være med til at sikre et stærkt erhvervsliv, og at vi gerne vil understrege Danmarks internationale ansvar.

For at starte med den sociale side så glæder vi os over, at der i finansloven er en fortsættelse af aftalen omkring servicejobbene fra sidste år. Nogle job, der var gode, en ordening, der var rigtig, en ordening, der sørger for, at mennesker på den ene side kommer i arbejde, mennesker, der har svært ved at komme i arbejde, og på den anden side er man med til at sørge for, at nogle opgaver ikke mindst over for vores ældre og vores børn bliver løst.

Der var nogle problemer, der var nogle barrierer. Og derfor hilser vi med glæde, at man har udvidet området, som servicejobbene kan virke inden for, og også at man har givet mulighed for dagpengeoptjening, og dermed håber vi, at servicejobbene vil blive brugt i det store omfang,